

Můj žá - dou - cí Bo - že vše - mo - hou - cí, když na tě zpo - mí - nám, od

lás - ky o - mdlí - vám, nic ne - mi - lu - ji nad te - be, při - jmi mně k so - bě do ne - be.

<p>1. Můj žádoucí
Bože všemohoucí,
když na tě zpomínám,
od lásky omdlívám,
nic nemiluji nad tebe,
přijmi mně k sobě do nebe.</p>	<p>4. Jaro milé,
má kvítky spanilé,
listeček nechradne,
travička nevadne,
věčnostalou zelenosti
vzbuzuje svaté k radosti.</p>	<p>7. Panny bílé,
tváří slíčné, milé,
mezi liliemi,
vonnými růžemi
přesladce zpívající chodí,
Beránek Boží je vodí.</p>
<p>2. Kdež plesají
a sladce zpívají
svatí andělove,
nebeští žáčkové.
Jejich líbezná zpívání
táhnou srdce k milování.</p>	<p>5. Mučedlníci,
Boží služebníci,
v oděvu barveném,
jak růže červeném,
co jasné slunce se stkvějí,
po ráji se procházejí.</p>	<p>8. Každý svatý
má příbytek zlatý,
z drahého kamení
jejích jsou stavení
v arcírozkošných zahradkách
při mnohých čerstvých studánkách.</p>
<p>3. Kdež stromove,
tu svatých stanove,
z zelených větvíček
jde tichý větříček,
všelickou žalost zahání,
ode všech neřesti chrání.</p>	<p>6. Panicove,
Boží miláčkové,
uprostřed bylinek
vijí sobě vínek
z listků nikdy neuvadlých,
z kvítků vůně rájské plných.</p>	<p>9. V té radosti
beze všech žalostí
vesele zpívají
a Boha vzývají.
Ó kyž s nimi věčně zpívám,
tebe, Boha mého, vzývám.</p>